WIADOMOŚCI URZĘDU PATENTOWEGO

MIESIĘCZNIK

Rok XXII — Zeszyt 4

Czerwiec

1946

WARSZAWA

Nakładem Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej

Następny zeszyt (5/6) „Wiadomości Urzędu Patentowego" ukaże się dnia 31 sierpnia 1946 r.

Cena zł 50.—

URZĄD PATENTOWY Rz. P.

(Warszawa, ul. Lwowska 15)

zaangażuje na stanowiska radców technicznych:

2 inżynierów mechaników
1 inżyniera radiotechnika i
1 inżyniera chemika (nieorganika).

Pożądana znajomość języków obcych w stopniu wystarczającym do studiowania literatury technicznej.

Poszukujemy roczników, jak również poszczególnych egzemplarzy czasopisma

„WIADOMOŚCI URZĘDU PATENTOWEGO"
za lata 1924 — 1944

Administracja Wydawnictw
URZĘDU PATENTOWEGO RZ. P.
Warszawa, ul. Lwowska 15.

ROK XXII WARSZAWA, DNIA 28 CZERWCA 1946 R. ZESZYT 4

WIADOMOŚCI URZĘDU PATENTOWEGO

TREŚĆ:

SOMMAIRE:

USTAWY, ROZPORZĄDZENIA, KOMUNIKATY.

28.

USTAWA

z dnia 3 stycznia 1946 r.

o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej

(Wyciąg)

Art. 1. Dla planowego odbudowania gospodarki narodowej, zapewnienia Państwu suwerenności gospodarczej i podniesienia ogólnego dobrobytu przejmuje Państwo na własność przedsiębiorstwa na zasadach niniejszej ustawy.

Art. 2. 1. Bez odszkodowania przechodzą na własność Państwa przedsiębiorstwa: przemysłowe, górnicze, komunikacyjne, bankowe, ubezpieczeniowe oraz handlowe:

a) Rzeszy Niemieckiej i byłego Wolnego Miasta Gdańska,
b) obywateli Rzeszy Niemieckiej i byłego Wolnego Miasta Gdańska z wyjątkiem osób narodowości polskiej lub innej przez Niemców prześladowanej,
c) niemieckich i gdańskich osób prawnych z wyłączeniem osób prawnych prawa publicznego,
d) spółek kontrolowanych przez obywateli niemieckich lub gdańskich albo przez administrację niemiecką lub gdańską,
e) osób, które zbiegły do nieprzyjaciela.

2. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami ustali w rozporządzeniu, jakie osoby i spółki oraz w jakim trybie będą uznane za podlegające przepisowi ust. 1 lit. b), c), d), e).

3. Przedsiębiorstwa niemieckich i gdańskich osób prawnych prawa publicznego (ust. 1 lit. c) przechodzą na własność odpowiednich polskich osób prawnych. W braku takich osób lub w razie zbiegu zainteresowań kilku osób prawnych, uchwała Rady Ministrów oznaczy osobę prawną, na własność której ma przejść przedsiębiorstwo.

4. Z mocy przepisu niniejszego artykułu nie przechodzi na własność Państwa lub osób prawnych prawa publicznego przedsiębiorstwo, określone w ust. 1:

a) które zostało zajęte lub skonfiskowane przez b. władze okupacyjne, chyba że stanowiło ono przedtem własność Skarbu Państwa lub wspomnianych osób prawnych albo zajęcie lub konfiskata dotyczyły przedsiębiorstwa osób lub spółek, wskazanych w ust. 1 i 3,
b) którego wyzbycie się na rzecz osób i spółek, wymienionych w ust. 1 i 3 nastąpiło po dniu 1 września 1939 r. pod wpływem groźby, uprawniającej właściciela zbywającego przedsiębiorstwo do uchylenia się od skutków prawnych oświadczenia woli.

5. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami określi tryb ujawnienia w księgach hipotecznych (gruntowych), w rejestrach handlowych i innych rejestrach publicznych przejścia na własność Państwa lub osób prawnych prawa publicznego przedsiębiorstw, nieruchomości do nich należących oraz praw na ich rzecz zahipotekowanych.

6. Nieważne są wszelkie czynności lub akty prawne, zdziałane po dniu 1 września 1939 r. co do przedsiębiorstw, wymienionych w ust. 1, celem zapobieżenia ich przejściu na własność państwa lub polskich osób prawnych prawa publicznego.

7. O przejściu przedsiębiorstwa na własność Państwa lub polskich osób prawnych prawa publicznego (ust. 3 zd. 1) orzeka właściwy ze względu na rodzaj przedsiębiorstwa minister, którego orzeczenie jest ostateczne i nie ulega zaskarżeniu do Najwyższego Trybunału Administracyjnego. Rozporządzenie Rady Ministrów określi tryb postępowania, w którym nastąpi przejście przedsiębiorstwa na własność Państwa.

Art. 3. 1. Za odszkodowaniem przejmuje Państwo na własność:

A. Przedsiębiorstwa górnicze i przemysłowe w następujących gałęziach gospodarki narodowej:

1) kopalnie oraz nadania górnicze, podlegające przepisom prawa górniczego,
2) przemysł naftowy i gazu ziemnego z kopalniami, rafineriami, gazoliniarniami i innymi zakładami przetwórczymi, gazociągami oraz przemysł paliw syntetycznych,
3) przedsiębiorstwa, służące do wytwarzania, przetwarzania, przesyłania lub rozdzielania energii elektrycznej w celu zarobkowego zbytu albo w celu zasilania publicznych środków komunikacji, korzystających z prądu silnego,
4) przedsiębiorstwa, służące do wytwarzania, przetwarzania, przesyłania lub rozdzielania gazu dla celów przemysłowych i domowych,
5) zakłady wodociągowe, obejmujące więcej,

aniżeli teren jednej gminy (okręgowe zakłady wodociągowe),
6) huty żelaza oraz huty metali kolorowych,
7) przedsiębiorstwa przemysłu zbrojeniowego, lotniczego oraz materiałów wybuchowych,
8) koksownie,
9) cukrownie i rafinerie cukru,
10) gorzelnie przemysłowe, destylarnie, rafinerie spirytusu oraz fabryki wódek,
11) browary o zdolności produkcyjnej powyżej 15.000 hl. rocznie,
12) fabryki drożdży,
13) młyny zbożowe o zdolności przemiałowej powyżej 15 ton zboża na dobę, obliczonej na podstawie długości walców lub powierzchni kamieni młyńskch,
14) olejarnie o zdolności produkcyjnej powyżej 500 ton rocznie oraz wszelkie rafinerie tłuszczów jadalnych,
15) chłodnie składowe,
16) wielki i średni przemysł włókienniczy,
17) przemysł poligraficzny i drukarnie.

Rozporządzenie Rady Ministrów określi co do przedsiębiorstw, wymienionych w pkt. 16 i 17, które kategorie z nich przechodzą na własność Państwa, a co do drukarń, które z nich mają być przekazane na własność organizacjom politycznym lub społecznym, stowarzyszeniom lub spółdzielniom.

B. Przedsiębiorstwa przemysłowe nie wymienione pod A, jeżeli zdolne są zatrudnić przy produkcji na jedną zmianę więcej, niż 50 pracowników.

Spod działania tego przepisu wyłącza się przedsiębiorstwa robót budowlanych oraz instalacyjnych bez względu na ilość pracowników, którą zdolne są zatrudnić. Rozporządzenie Rady Ministrów może podwyższyć dolną granicę 50-ciu pracowników w przemyśle wyrobów niepowszechnego użytku, bądź mało zmechanizowanym, bądź o charakterze pionierskim lub sezonowym.

C. 1) Przedsiębiorstwa komunikacyjne (kolei żelaznych normalnych i wąskotorowych, kolei elektrycznych, komunikacji powietrznej),
2) przedsiębiorstwa telekomunikacyjne (telefoniczne, telegraficzne, radiowe).

2. Przejęciu przez Państwo na własność nie podlegają przedsiębiorstwa, wymienione w ust. 1, jeżeli stanowią własność związków samorządowych, międzykomunalnych, spółdzielni albo związków spółdzielni. Jeżeli własność wymienionych związków lub spółdzielni dotyczy tylko części przedsiębiorstwa lub tylko części udziału majątkowego w nim, natenczas przejęciu na własność przez Państwo podlega tylko pozostała część.

3. Uchwała Rady Ministrów, powzięta na wniosek zainteresowanego Ministra, może wyłączyć z pod działania przepisu ust. 1 poszczególne przedsiębiorstwa albo ich kategorie lub grupy.

4. Poszczególne przedsiębiorstwa, istniejące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, a nie podpadające pod przepis ust. 1, mogą być przejęte na własność przez Państwo na zasadzie uchwały Rady Ministrów, powziętej na wniosek zainteresowanego ministra, jeśli posiadają one faktyczną wyłączność produkcji w ważnych gałęziach gospodarki narodowej; w tym samym trybie może nastąpić przejęcie na własność przez Państwo przedsiębiorstw bankowych oraz szczególnych urządzeń magazynowych, składowych lub przeładunkowych, zwłaszcza w portach lub przy drogach kolejowych i wodnych.

5. Przepis art. 2 ust. 7 stosuje się odpowiednio do przedsiębiorstw przejętych na zasadzie niniejszego artykułu.

6. Orzeczenie o przejęciu przez Państwo na własność w trybie niniejszego artykułu może nastąpić tylko do dnia 31 grudnia 1946 r.

. . . .

Art. 6. 1. Przedsiębiorstwa przejęte na zasadzie przepisu art. 2 lub art. 3 przechodzą na rzecz Państwa lub polskich osób prawnych prawa publicznego w całości wraz z nieruchomym i ruchomym majątkiem i wszelkimi prawami (prawo do firmy, patenty, licencje, znaki towarowe, użytkowe itp.), wolne jednak od obciążeń i zobowiązań z wyjątkiem zobowiązań o charakterze publiczno-prawnym, zobowiązań na rzecz polskich osób prawnych prawa publicznego, zobowiązań na rzecz osób prawnych, stanowiących własność polskich osób prawnych prawa publicznego, służebności gruntowych oraz zobowiązań, mających swe źródło w stosunku najmu pracy lub odpowiedzialności za czyny niedozwolone.

2. Do odszkodowania za obciążenia i zobowiązania, które z mocy przepisu ust. 1 nie podlegają przejęciu stosuje się odpowiednio przepis art. 7.

3. Obciążenia i zobowiązania, które w chwili ich powstania były gospodarczo nieuzasadnione, ulegają umorzeniu w całości lub w części względem Państwa lub polskiej osoby prawnej prawa publicznego.

4. Rozporządzenie Rady Ministrów ustali zasady i tryb postępowania w sprawach oznaczonych w przepisie ust. 3.

5. Przepis art. 2 ust. 5 stosuje się odpowiednio do przedsiębiorstw przejętych na zasadzie przepisu art. 3.

. . . .

Art. 11. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(Podpisy)

(Dz. U. R. P. Nr 3 z dnia 5 lutego 1946 r., poz. 17.

29.

KOMUNIKAT

o opłatach stemplowych, stosowanych w Urzędzie Patentowym Rz. P.

Zgodnie z przepisami ustawy z dn. 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 64, poz. 404) i dekretu z dn. 20 marca 1946 r. o zmianie ustawy z dn. 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 100):

Podania, oprócz wymienionych niżej pod 1) i 2), wnoszone do Urzędu Patentowego Rz. P., podlegają opłacie stemplowej w wysokości 50 zł, nadto po 5 zł od każdego załącznika.

Pełnomocnictwa, upoważniające do zastępstwa wyłącznie przed Urzędem Patentowym Rz. P., podlegają opłacie stemplowej w wysokości 30 zł, pełnomocnictwa szersze podlegają zasadniczej opłacie 50 zł. Pełnomocnictwa substytucyjne wolne są od opłaty stemplowej.

Podania o wydanie dowodu pierwszeństwa zgłoszenia podlegają opłacie stemplowej w wysokości 50 zł. Również dowody pierwszeństwa zgłoszenia podlegają opłacie stemplowej w wysokości 50 zł.

Sporządzone przez Urząd drugie i dalsze egzemplarze dokumentów urzędowych, równobrzmiące z egzemplarzem pierwszym i zaopatrzone w podpis równorzędny, podlegają opłacie stemplowej w wysokości 20 zł od każdej stronicy pełnej lub zaczętej. Takiej samej opłacie podlegają odpisy i wyciągi sporządzone i poświadczone przez Urząd, np. odpisy zgłoszeń. Poświadczenia zgodności z pierwopisem wtóropisu, odpisów i wyciągów, sporządzonych nieurzędownie, podlegają opłacie stemplowej w wysokości 10 zł od każdej pełnej lub zaczętej stronicy.

Pokwitowania przyjęcia podania, wydawane na żądanie składającego, podlegają opłacie stemplowej w wysokości 2 zł.

Powyżej wymienione stawki opłat stemplowych obowiązują od dnia 4 maja 1946 r.

Wolne są od opłat stemplowych:

1) podania zmierzające do uzyskania patentów na wynalazki, rejestracji wzorów i znaków towarowych;

2) skargi i wnioski, wnoszone do Wydziału Spraw Spornych, oraz odwołania, wnoszone do Wydziału Odwoławczego Urzędu Patentowego Rz. P.;

3) dokumenty patentowe oraz świadectwa ochronne na wzory i znaki towarowe.

30.

RZECZNICY PATENTOWI

Wpis na listę

Na podstawie art. 240 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 384), zmienionego dekretem z dn. 26 października 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 289), został wpisany na urzędową listę rzeczników patentowych:

Mag. praw Jerzy S c h o e p p i n g k — dnia 25 maja 1946 r., pod nr bież. 41, z siedzibą w Bielsku przy ul. Kozielec 8.

Z A G R A N I C A

31.

FRANCJA

DEKRET

z dnia 21 marca 1946 r. Nr 46—490

zmieniający artykuły 2 i 3 dekretu z dn. 9 listopada 1945 r. kładącego kres przedłużaniu terminów w sprawach własności przemysłowej

Jedyny artykuł. — Przedłuża się do dnia 31 grudnia 1946 r. termin przewidziany artykułami 2 i 3 dekretu z dnia 9 listopada 1945 r. kładącego kres przedłużaniu terminów w sprawach własności przemysłowej [1]).

(„La Propriété Industrielle" 1946 r., Nr. 4, str 37).

---

[1]) Patrz „*Wiadomości Urzędu Patentowego* 1946 r., zeszyt 2, poz. 12. — *Red.*

32.

OBWIESZCZENIE

z dnia 19 sierpnia 1945 r.

w sprawie wniosków o udzielanie licencyj na wykonywanie patentów na wynalazki, należących do przynależnych do państw nieprzyjacielskich

Licencje na wykonywanie patentów na wynalazki, należących do przynależnych do państw nieprzyjacielskich (Niemiec, Włoch, Japonii, Sjamu), mogą być udzielane przemysłowcom francuskim przez *Administration des domaines.*

Wnioski należy kierować do Ministerstwa Produkcji Przemysłowej (Administracja własności przemysłowej — 26 bis, rue de Leningrad, Paris 8e), która po zbadaniu sprawy udzieli opinii co do przyznania licencji.

(„La Propriété Industrielle 1945 r., Nr 11, str. 131)

33.

GRECJA

USTAWA

z dnia 22 marca 1946 r. Nr 1138

o przedłużeniu mocy obowiązującej przepisów o moratorium.

Jedyny artykuł. — Przedłuża się do końca czerwca 1946 r. moc obowiązującą przepisów dekretu Nr 372 z roku 1941 o moratorium w brzmieniu zmienionym i uzupełnionym późniejszymi aktami ustawodawczymi i skodyfikowanych rozporządzeniem z dn. 15/17 czerwca 1944 r.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym [1]).

(„La Propriété Industrielle" 1946 r., Nr 4, str. 38).

34.

SZWECJA

ROZPORZĄDZENIE

o patentach na wynalazki.

(Tekst jednolity z dn. 16 maja 1884/22 czerwca 1944 r., nr 357).

Artykuł pierwszy. — Patenty mogą być udzielane na niżej podanych warunkach na wynalazki nowe, dotyczące wytworów lub sposobów, nadających się do przemysłowego wykonywania.

Patent może uzyskać tylko wynalazca, Szwed lub obcokrajowiec, albo jego następca prawny.

Art. 2. Nie udziela się patentów na wynalazki, których wykonywanie byłoby sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami. Jeśli wynalazek dotyczy środków żywności, lekarstw lub związków chemicznych, wówczas nie można uzyskać patentu na sam wytwór lecz tylko na sposób jego wytwarzania.

Art. 3. Nie uważa się wynalazku za nowy, jeżeli przed zgłoszeniem go w Urzędzie Patentowym został był już opisany w publicznie dostępnym druku w sposób dostatecznie szczegółowy, albo jeśli był wykonywany w sposób na tyle jawny, że znawca z danej dziedziny mógłby go stosować posiłkując się wiadomościami tą drogą uzyskanymi; wreszcie, jeżeli przedmiot zgłoszenia do patentu nie różni się istotnie od wytworu lub sposobu publicznie już w sposób powyżej wymieniony dostępnego.

Jeśli wynalazek został wystawiony na wystawie międzynarodowej, natenczas fakt, że stał się on znany przy tej sposobności lub później przez opublikowanie go drukiem, albo przez wykonywanie go przez wynalazcę, nie stanowi przeszkody do uzyskania patentu, o ile zgłoszenie patentowe zostanie dokonane w ciągu sześciu miesięcy od wystawienia wynalazku.

Art. 4. — § 1. Kto pragnie uzyskać patent na wynalazek, winien złożyć bezpośrednio w Urzędzie Patentowym lub przesłać do tegoż Urzędu listem opłaconym pisemne zgłoszenie z następującymi załącznikami:

opisem wynalazku w trzech egzemplarzach; rysunkami potrzebnymi do zrozumienia opisu, również w trzech egzemplarzach, i, jeśli zachodzi tego potrzeba, wzorami, próbkami lub innymi podobnymi przedmiotami.

Zgłoszenie winno zawierać nazwisko, zawód i adres pocztowy zgłaszającego, jak również oznaczenie wynalazku.

Opis winien być dostatecznie jasny i kompletny, aby znawca mógł według niego wykonywać wynalazek. Opis winien być zakończony jednym lub kilkoma zastrzeżeniami, ściśle formułującymi istotę wynalazku, która ma być objęta ochroną patentową.

Jeśli zgłaszający mieszka poza granicami Szwecji, winien dołączyć do zgłoszenia pełnomocnictwo na rzecz pełnomocnika zamieszkałego w Szwecji w celu zastępowania go we wszystkich sprawach dotyczących patentu.

Jeśli wniosek o udzielenie patentu obejmuje kilka wynalazków, wówczas dla każdego oddzielnego wynalazku winno być złożone osobne zgłoszenie z przynależnymi załącznikami.

§ 2. Jeśli zgłaszający poda jako wynalazcę osobę trzecią, winien on złożyć dowód, stwierdzający jego następstwo prawne.

§ 3. Zgłaszający winien poza tym uiścić jednocześnie ze zgłoszeniem opłatę w kwocie 50 koron (opłata za zgłoszenie).

Art. 5. Jeśli Urząd Patentowy stwierdzi, że zgłaszający nie zastosował się do przepisów § 1 artykułu 4, wówczas przetrzyma do jego dyspozycji lub, gdy posiada dokładny adres zgłaszającego, przekaże mu przez pocztę zawiadomienie o tym, wzywając go do pisemnego wypowiedzenia się co do poczynionych mu uwag i do usunięcia podanych braków w określonym terminie.

Jeśli zgłaszający nie wypowie się w przepisanym terminie, Urząd Patentowy uzna zgłoszenie za cofnięte. Wszelako zgłaszający ma możność wznowienia zgłoszenia, nadsyłając wspomnianemu Urzędowi w ciągu czterech

---

1) Ogłoszenie nastąpiło dn. 26.3.1946 r. — *Red.*

miesięcy od upływu wyżej wymienionego terminu odpowiedź na poczynione uwagi i uiszczając jednocześnie kwotę 25 koron (opłata przy wznowieniu zgłoszenia).

Jeżeli zgłaszający w terminie określonym w § 1 wypowie się co do poczynionych mu uwag, albo jeśli wypowie się w terminie przewidzianym w § 2 i uiści opłatę należną przy wznowieniu zgłoszenia, nie usunie jednak wskazanych usterek w przepisanym terminie, wówczas Urząd Patentowy będzie mógł uznać zgłoszenie za upadłe.

Art. 6. Jeżeli Urząd Patentowy uzna, że przedmiot wynalazku nie nadaje się do opatentowania, albo że wynalazek oczywiście nie jest nowy, albo też jeśli zgłaszający, który podał osobę trzecią jako wynalazcę, nie dostarczył dowodu, że jest jej następcą prawnym, lub wreszcie jeśli zgłaszający nie uiścił opłaty przy zgłoszeniu, Urząd Patentowy zawiadomi go o tym pisemnie zgodnie z postanowieniami przewidzianymi w artykule 5 i wezwie go do wypowiedzenia się na piśmie w określonym terminie na postawione mu zarzuty oraz do usunięcia wskazanych braków.

Jeżeli zgłaszający nie udzieli odpowiedzi w wyznaczonym terminie, zostaną zastosowane przepisy § 2 artykułu 5.

Jeżeli zgłaszający w terminie przewidzianym w § 1 wypowie się na postawione mu zarzuty lub jeżeli wypowie się w ciągu czterech miesięcy od upływu tego terminu i uiści opłatę przewidzianą przy wznowieniu, nie usunie jednak wskazanych braków w przepisanym terminie, Urząd Patentowy będzie mógł odrzucić zgłoszenie.

Art. 7. Jeżeli załączniki do zgłoszenia są kompletne, a według artykułu 6 nie ma powodów do odrzucenia zgłoszenia, wówczas Urząd Patentowy, po uprzednim zawiadomieniu zgłaszającego w sposób przewidziany w artykule 5, ogłosi w Dzienniku Urzędowym (Post-och Inrikes Tidningar) sumarycznie treść zgłoszenia. Ponadto Urząd Patentowy wyłoży do wglądu i wiadomości zainteresowanych wszystkie załączniki akt z wyjątkiem tych, które według jego własnej oceny odnoszą się do wynalazku nie zgłoszonego do opatentowania.

Po opublikowaniu zgłoszenia każdy może w ciągu następnych dwóch miesięcy wnieść do Urzędu Patentowego pisemny sprzeciw.

Przed upływem terminu przewidzianego w ustępie drugim zgłaszający winien uiścić w Urzędzie Patentowym opłatę wynoszącą 60 koron (opłata za udzielenie); wszelako opłatę tę można uiścić w ciągu dwóch następnych miesięcy podwyższoną jednak o 25 koron. Jeżeli zgłoszenie patentowe zostało dokonane przez wynalazcę i wynalazca wniesie w terminie przewidzianym w ustępie drugim podanie o zwolnienie go od obowiązku uiszczenia wspomnianej opłaty za udzielenie, Urząd Patentowy może przyznać zwolnienie, gdy uiszczenie tej opłaty przedstawia dla zainteresowanego duże trudności. Jeśli prośba o zwolnienie zostanie odrzucona, zgłaszający winien uiścić opłatę bez podwyżki w ciągu dwóch tygodni od zawiadomienia go o decyzji w sposób przepisany w art. 5. Przeciw tej decyzji nie ma odwołania.

Jeżeli zgłaszający nie zastosuje się do przepisów ustępu trzeciego, zgłoszenie będzie uważane za cofnięte. Jeżeli patent nie zostanie udzielony, opłata za udzielenie będzie zwrócona.

Po upływie terminu do wniesienia sprzeciwu oraz gdy opłata za udzielenie zostanie uiszczona, albo gdy ostateczny przewidziany w tym celu termin upłynie, lub gdy zostanie przyznane zwolnienie od uiszczenia tej opłaty, Urząd Patentowy poweźmie decyzję w sprawie zgłoszenia.

Jeżeli niema przeszkód do udzielenia patentu, zostaje on udzielony z zastrzeżeniem przewidzianego w artykule 18 prawa skargi o unieważnienie. Po powzięciu w tym względzie decyzji mającej moc wykonawczą, Urząd Patentowy wystawi świadectwo, wpisze udzielenie do specjalnego rejestru, ogłosi o udzieleniu w Dzienniku Urzędowym i opublikuje w sposób odpowiedni najbardziej istotne części opisu i niezbędnych jego załączników.

Jeżeli po opublikowaniu zgłoszenia patentowego zostaje powzięta podlegająca wykonaniu decyzja nie zawierająca postanowienia o udzieleniu patentu, wówczas odmowę tę należy opublikować w Dzienniku Urzędowym staraniem Urzędu Patentowego.

Art. 8. Jeśli decyzją Wydziału Zgłoszeń Urzędu Patentowego zgłoszenie wynalazku do opatentowania zostanie uznane za upadłe lub odrzucone, zgłaszający będzie mógł w terminie zawitym dwumiesięcznym od daty decyzji wnieść odwołanie do Wydziału Odwoławczego. Opłata za odwołanie wynosi 75 koron. W razie nieuiszczenia tej opłaty w terminie wyżej wymienionym, odwołanie pozostanie bez rozpatrzenia.

Jeśli zgłoszenie patentowe zostało uznane mimo wniesionego we właściwym czasie sprzeciwu, wnoszący sprzeciw może w terminie i pod warunkami przewidzianymi w ustępie pierwszym żądać rozpatrzenia sprawy przez Wydział Odwoławczy.

W skład Wydziału Odwoławczego Urzędu Patentowego wchodzą: Prezes Urzędu (przewodniczący), co najmniej trzej wyznaczeni przez Króla rzeczoznawcy techniczni oraz jeden wyznaczony przez Króla i należący do Urzędu Patentowego prawnik. Przewodniczącego może w sposób przez Króla przepisany zastąpić jeden z członków. Decyzje powzięte przez Wydział Odwoławczy są ważne przy obecno-

ści co najmniej dwóch spośród jego członków technicznych oprócz przewodniczącego albo jego zastępcy. Jednakże członek prawnik winien brać udział w rozpatrywaniu sprawy i przy powzięciu decyzji, gdy chodzi o sprawy, których rodzaj wymaga jego obecności. Decyzją Wydziału Odwoławczego jest zdanie, które uzyska większość głosów, a w razie równości głosów zdanie, do którego przyłączy się przewodniczący. Wydział Odwoławczy może w celu zasięgnięcia wiadomości w sprawach wynikających z jego zakresu działania przesłuchiwać świadków przez sądy powszechne. Postanowienia wykonawcze dotyczące działalności Wydziału Odwoławczego będą wydane przez Króla.

Jedynie zgłaszający może odwołać się do Króla od decyzji Wydziału Odwoławczego. Odwołanie to winno być wniesione w terminie zawitym dwumiesięcznym od daty decyzji.

Postanowienia ustępu pierwszego artykułu 7, dotyczące załączników złożonych w Urzędzie Patentowym, mają odpowiednie zastosowanie do załączników przedkładanych Królowi.

O wymienionej wyżej decyzji Urząd Patentowy powiadomi pisemnie w sposób przewidziany w artykule 5 zgłaszającego i osobę, która wniosła sprzeciw.

Art. 9. Jeżeli kilka osób wniesie o udzielenie patentu na ten sam wynalazek lub na wynalazki w istocie swej takie same, pierwszeństwo przysługuje tej osobie, która pierwsza złoży w Urzędzie Patentowym załączniki i dowody jasno przedstawiające przedmiot zgłoszenia.

Art. 10. Z wyjątkiem przypadku niżej przewidzianego patentu udziela się na lat siedemnaście, licząc od daty zgłoszenia wynalazku w Urzędzie Patentowym.

Kto, nie żądając udzielenia nowego patentu, pragnie na ulepszenie swego opatentowanego wynalazku uzyskać patent dodatkowy, będzie mógł go otrzymać na warunkach zwykłych lecz na okres nie dłuższy od okresu trwania patentu głównego.

Art. 11. Oprócz opłat przewidzianych w artykułach 4 i 7, uiszcza się w Urzędzie Patentowym za każdy patent niedodatkowy, począwszy od roku drugiego, opłatę roczną w wysokości 10 koron za drugi i za trzeci rok, 30 koron za czwarty i piąty, 60 kor. za szósty i siódmy, 100 koron za ósmy i dziewiąty, 150 koron za dziesiąty i jedenasty, 200 koron za dwunasty i trzynasty, 250 koron za czternasty i piętnasty i 300 koron za szesnasty i siedemnasty rok.

Te opłaty roczne, które można przekazać listem opłaconym, należy uiszczać przed początkiem każdego roku. Wszelako opłata roczna, należna za rok patentowy rozpoczynający się przed udzieleniem patentu decyzją podlegającą wykonaniu, winna być uiszczona przed początkiem roku bezpośrednio następującego.

Jeżeli wynalazca jest właścicielem patentu i jeżeli przed terminem płatności opłaty rocznej wniesie o przedłużenie terminu do jej uiszczenia, Urząd Patentowy będzie mógł na to zezwolić, o ile wniesienie opłaty przedstawia dla zainteresowanego duże trudności. Termin ten nie powinien jednak przekraczać początku roku patentowego następującego bezpośrednio po drugim roku, licząc od roku w którym patent został udzielony decyzją podlegającą wykonaniu. Jeżeli wniosek nie zostanie uwzględniony, właściciel patentu może zawsze uiścić daną opłatę roczną bez dopłaty w ciągu dwóch tygodni od zawiadomienia o odrzuceniu wniosku, zgodnie z artykułem 5. Przeciwko tego rodzaju decyzji odwołanie nie przysługuje.

Opłatę roczną z dopłatą jednej piątej można uiścić w ciągu pierwszych trzech miesięcy następujących po upływie terminu określonego w drugim ustępie lub w pierwszym zdaniu ustępu trzeciego, — jak również w następnych trzech miesiącach z zastrzeżeniem uiszczenia dopłaty powiększonej o drugą jedną piątą, lecz co najmniej o 25 koron.

Jeżeli uiszczenie opłaty rocznej z dopłatą nie nastąpi w tym ostatnim terminie, patent upadnie.

Poza wyżej wymienionymi opłatami rocznymi, właściciel patentu nie ponosi żadnych innych kosztów, czy to za ogłoszenia dotyczące patentu, czy też za opublikowanie opisu.

Art. 12. Jeżeli własność patentu przechodzi na osobę trzecią, należy zawiadomić o tym Urząd Patentowy przedkładając równocześnie akt cesji. Dopóki formalności tej nie stanie się zadość, za właściciela patentu udzielonego uważany będzie ten, kto ostatni zapisany jest w rejestrze patentów jako właściciel patentu.

Art. 13. Jeżeli właściciel patentu osiedli się za granicą, albo jeśli patent przechodzi na osobę zamieszkałą za granicą, wówczas właściciel patentu winien nadesłać do Urzędu Patentowego pełnomocnictwo ustanawiające pełnomocnika przewidzianego w art. 4 § 1. Właściciel patentu winien nadesłać nowe pełnomocnictwo wystawione na rzecz innego pełnomocnika, jeśli poprzednio przez niego obrany pełnomocnik opuści kraj lub jeśli jego pełnomocnictwo wygaśnie w inny sposób. W razie nieprzestrzegania tych przepisów, sędzia może ze skutkami prawnymi wyznaczyć właścicielowi patentu pełnomocnika z urzędu.

Art. 14. Urząd Patentowy wpisuje do rejestru wymienionego w art. 7 dokonane opłaty roczne, jak również decyzję o przyznaniu terminu ulgowego dla wniesienia tych opłat. Odnotowuje on także w tym rejestrze o dokonaniu formalności przepisanych artykułami 12 i 13.

Art. 15. Jeżeli po upływie trzech lat od dnia udzielenia patentu wynalazek opatentowany nie był wykonywany w Szwecji w rozciągłości odpowiadającej istotnym warunkom kraju, każda osoba pragnąca uzyskać zezwolenie na wykonywanie wynalazku bez względu na patent może pozwać w tym celu właściciela patentu przed sąd. Jeżeli zostanie stwierdzone, że niewykonywanie patentu nie ma ważnej przyczyny, sąd określi według własnego uznania zastrzeżenia i warunki, pod którymi wnioskodawca będzie mógł wykonywać wynalazek, oraz oznaczy wysokość wynagrodzenia za wykonywanie.

Art. 16. Patent nie ma mocy przeciw osobom, które w okresie zgłoszenia wynalazku do opatentowania wykonywały go w kraju lub poczyniły w kraju poważne przygotowania do tego wykonywania.

Opatentowany wynalazek może być bez prawa sprzeciwu ze strony właściciela patentu stosowany do celów transportowych na okrętach lub innych środkach przewozowych, które, nie należąc do Szwecji, obsługują ten kraj regularnie lub nieregularnie.

Art. 17. Patent nie może stanowić przeszkody w przypadku, gdy Król uważa za konieczne, aby wykonywanie pewnego wynalazku było dozwolone dla wszystkich albo przyznane zostało Państwu. Właściciel patentu posiada jednak prawo do pełnego i całkowitego odszkodowania. Jeżeli strony nie mogą się pogodzić co do kwoty odszkodowania, wówczas zostanie ona ustalona przez osobną komisję rozjemczą wyznaczoną przed sądem w sposób przewidziany dla wywłaszczenia majątków ziemskich i nieruchomości dla celów użyteczności publicznej.

Art. 18. Jeśli patent został udzielony wbrew postanowieniom artykułów 1, 2 i 3, każdy, kto z tego powodu uważa się za pokrzywdzonego w swym prawie, jak również Prokuratoria Państwa — jeśli wymaga tego interes publiczny — może wnieść do sądów skargę o unieważnienie patentu.

Art. 19. § 1. Naśladownictwo patentu zachodzi, jeśli ktoś nieprawnie w Szwecji w celach zawodowych wykonywa opatentowany wynalazek, wytwarzając opatentowane przedmioty, stosując opatentowany sposób, lub importując użytkowując, ofiarowując, wystawiając na sprzedaż, odstępując lub wypożyczając wytwory opatentowane albo wytwarzane według opatentowanego sposobu.

Jeżeli naśladownictwo dotyczy patentu na sposób wytwarzania nowego określonego wytworu, to wytwór ten, aż do udowodnienia faktu przeciwnego — poza przypadkami odpowiedzialności karnej — będzie uważany za wyprodukowany według opatentowanego sposobu.

W razie naśladownictwa patentu do wniesienia skargi upoważniony jest jedynie właściciel patentu.

§ 2. Kto świadomie lub przez zaniedbanie dopuszcza się naśladownictwa patentu, winien uiścić odpowiednie odszkodowanie za wykonywanie wynalazku, jak również za inne szkody przez naśladownictwo to spowodowane. Jeśli zaniedbanie jest mniejszej wagi, odszkodowanie może być zmniejszone.

Z drugiej strony, jeżeli ktoś dopuszcza się naśladownictwa patentu i czerpie z tego zysk, może być zobowiązany do zapłacenia odszkodowania w wysokości osiągniętego zysku, zgodnie z postanowieniami pierwszego ustępu niniejszego paragrafu, jeśli jego środki oraz inne okoliczności to uzasadniają; należy mieć także na względzie znaczenie i przedmiot działalności, których naśladownictwo dotyczyło.

Skarga o odszkodowanie winna być wniesiona w ciągu trzech lat od chwili, w której właściciel patentu dowiedział się o naśladownictwie i o osobie za nie odpowiedzialnej, a najdalej w ciągu pięciu lat od popełnienia naśladownictwa, w przeciwnym razie traci się prawo do odszkodowania.

§ 3. Sprawca naśladownictwa patentu obowiązany jest wydać właścicielowi patentu za odpowiednim odszkodowaniem wytwory uzyskane przez to naśladownictwo, o ile według artykułu 21 nie zostaną przewidziane inne postanowienia.

Na żądanie właściciela patentu sąd może rozporządzić aparatami, przyrządami i innymi urządzeniami, mogącymi służyć wyłącznie do bezprawnej fabrykacji, w taki sposób, aby nie mogły więcej służyć do niewłaściwego użytku.

Przepisy pierwszego i drugiego ustępu niniejszego paragrafu stosuje się jednak tylko do przedmiotów będących w posiadaniu oskarżonego lub którymi on rozporządza.

§ 4. Kto świadomie zawini naśladownictwo patentu, ulega karze grzywny, a w przypadku okoliczności szczególnie obciążających, karze więzienia. Grzywny przechodzą na rzecz Skarbu.

§ 5. Jeśli w toku postępowania na skutek skargi o naśladownictwo patentu okaże się, że patent prawnie nie istnieje, wyżej wymienionych kar nie stosuje się.

§ 6. Właścicielowi patentu w razie niepewności i jeśli wynika dlań z tego powodu szkoda wolno zażądać od sądu ustalenia, że na podstawie swego patentu korzysta on z ochrony przeciwko osobie trzeciej.

Kto wykonywa lub zamierza wykonywać wynalazek, może w tych samych warunkach wnieść skargę przeciwko właścicielowi patentu o ustalenie, czy z racji istnienia pewnego określonego patentu nie zachodzą przeszkody do tego wykonywania.

Art. 20. Po wyłożeniu zgłoszenia patentowego i odnoszących się doń załączników (gdy zgłoszenie zostało już opublikowane zgodnie z postanowieniami artykułu 7) w Urzędzie Patentowym do wglądu i wiadomości osób zainteresowanych, przepisy artykułu 19, §§ 1, 2, 3 i 5 o naśladownictwie patentów mają odpowiednie zastosowanie pod warunkiem, że patent zostanie później udzielony.

Jeśli zgłaszający wyrazi zgodę, aby załączniki do zgłoszenia patentowego były w Urzędzie Patentowym wyłożone do wglądu publicznego zanim nastąpi opublikowanie zgłoszenia stosownie do artykułu 7, Urząd Patentowy ogłosi o tym w Dzienniku Urzędowym. Od tej chwili stosuje się postanowienia pierwszego ustępu przeciwko każdemu, kto został powiadomiony przez zgłaszającego o dokonanym zgłoszeniu, opisie i potrzebnych rysunkach oraz o wyrażeniu przez niego wyżej wymienionej zgody. Odszkodowanie, jakie należy uiścić z tytułu wykonywania przed opublikowaniem zgłoszenia zgodnie z artykułem 7, nie może przekroczyć tego, jakie jest przewidziane w drugim ustępie § 2 artykułu 19.

W przypadkach przewidzianych w niniejszym artykule nie można wnieść skargi do sądu zanim patent nie zostanie udzielony na skutek decyzji podlegającej wykonaniu. Nawet po upływie terminu, przewidzianego w trzecim ustępie § 2 artykułu 19, prawo do odszkodowania zachowuje moc, jeśli skarga zostanie wniesiona w ciągu roku od dnia decyzji podlegającej wykonaniu.

Art. 21. § 1. Jeżeli właściciel patentu odmawia uiszczenia ceny wytworów wymienionych w pierwszym ustępie § 3 artykułu 19, wówczas sprawca naśladownictwa patentu może na żądanie uzyskać pozwolenie rozporządzenia tymi wytworami za odpowiednim odszkodowaniem, płaconym przez okres trwania patentu lub przez określoną część tego okresu.

§ 2. Kto rozpoczął wykonywanie w Szwecji wynalazku lub poczynił do tego celu specjalne przygotowania, nie wiedząc, że patent został udzielony lub zgłoszony i nie mając dostatecznej możliwości uzyskania takiej wiadomości, może na żądanie i gdy względy szczególne to usprawiedliwiają, zostać upoważniony do wykonywania tego wynalazku w rozmiarach, które określi sąd i za odpowiednim odszkodowaniem, przez cały okres trwania patentu, bądź przez określoną część tego okresu.

Art. 22. Kto w informacjach zamieszczanych na towarach, w afiszach lub w inny sposób, podaje, że posiada patent udzielony w Szwecji zgodnie z przepisami artykułów 19 i 20 na pewien wytwór lub sposób lecz nie podaje numeru patentu lub numeru zgłoszenia do patentu, winien wskazać numer ten każdemu, dla kogo patent ten powodowałby jakiekolwiek trudności. Jeżeli wspomniane informacje nie wskazują jasno na istnienie ochrony patentowej, lecz wywołują mniemanie, że tak jest, wówczas ten, kto informacje te podał, winien zawiadomić każdego, kto mógłby być z tego powodu narażony na trudności, czy i na jakiej podstawie sądzi on, iż może korzystać z ochrony patentowej zgodnie z artykułami 19 i 20.

Kto na żądanie nie udzieli bezzwłocznie wyjaśnień wspomnianych w pierwszym ustępie, lub udzieli na takie żądanie lub w inny sposób osobie trzeciej na jej niekorzyść informacyj mylnych co do ochrony patentowej, ulegnie karze grzywny i zależnie od okoliczności uiści odszkodowanie za wynikłą z tego powodu stratę. Grzywny przypadają na rzecz Skarbu.

Ściganie, oparte na wyżej przytoczonych zasadach odpowiedzialności, może odbywać się tylko z oskarżenia wniesionego przez tego, kto wspomnianych informacyj żądał lub je otrzymał.

Art. 23. § 1. W przypadkach, przewidzianych w artykule 15 do 21, właściwy jest sąd pierwszej instancji w Sztokholmie.

Przy rozstrzyganiu wyżej wymienionych spraw wymagana jest obecność trzech członków prawników, z których jeden zabiera głos, oraz trzech osób wyspecjalizowanych w sprawach technicznych.

Król wyznacza na trzy kolejno po sobie następujące lata przynajmniej piętnaście osób do wykonywania przed sądem funkcji rzeczoznawców technicznych. Przewodniczący sądu wybiera dla poszczególnej sprawy te osoby spośród tych rzeczoznawców, które mają wziąć udział w jej rozpatrzeniu, uwzględniając pożądane wiadomości techniczne i inne okoliczności. Jeśli podczas wymienionego wyżej okresu wyłoni się konieczność rozporządzenia znaczniejszą liczbą rzeczoznawców technicznych, Król wyznacza na wniosek przewodniczącego sądu dalszych ekspertów na czas do końca tego okresu.

Technicy, których okres powołania dobiegł końca, są obowiązani brać nadal udział w sprawach, którymi się już byli zajmowali.

Członkom technicznym przyznaje się wynagrodzenie ze Skarbu Państwa według stawek ustalonych przez Króla.

§ 2. Wyroki lub postanowienia w sprawach wymienionych w § 1 sąd podaje do wiadomości Urzędu Patentowego.

Art. 24. Gdy patent przestaje istnieć na skutek przepisów niniejszego rozporządzenia lub gdy właściciel zrzeka się patentu, Urząd Patentowy wykreśla patent z rejestru i ogłasza o tym w Dzienniku Urzędowym.

Art. 25. Co do wynalazków chronionych w Państwie przyznającym wzajemność dla wynalazków opatentowanych w Szwecji, Król może zarządzić co następuje:

1. W razie zgłoszenia w Szwecji do opatentowania wynalazku, który został już zgłoszony do opatentowania za granicą, zgłoszenie takie, dokonane w Szwecji, będzie mogło być traktowane — bez względu na wszelkie inne zgłoszenie i na ograniczenia wymienione w art. 3 — tak, jak gdyby było dokonane jednocześnie ze zgłoszeniem zagranicznym, pod warunkiem, że to drugie zgłoszenie będzie dokonane w Szwecji przed upływem pewnego terminu określonego rozporządzeniem; termin ten może wynosić bądź co najwyżej dwanaście miesięcy od dnia, w którym ten sam wynalazek został zgłoszony do opatentowania zagranicą, bądź co najwyżej trzy miesiące od dnia, w którym właściwa władza ogłosiła tam publicznie, że żądany patent został udzielony, tudzież z zastrzeżeniem, że zgłaszający w Szwecji zażądał w Urzędzie Patentowym przyznania mu takiego prawa pierwszeństwa w terminie i w sposób, jaki oznaczy Król w rozporządzeniu.

2. Jeśli przynależny do Państwa obcego albo osoba w tym Państwie osiadła lub posiadające na jego terytorium przedsiębiorstwo przemysłowe lub handlowe i eksploatująca je rzeczywiście a nie tylko formalnie, korzysta z ochrony wynalazku w Szwecji, jak również w tym państwie obcym, natenczas wykonywanie wynalazku w tym ostatnim państwie, gdy chodzi o skutki niewykonywania wynalazku w Szwecji, będzi uważane jak gdyby odbywało się w Szwecji.

Art. 26. Król wyda potrzebne przepisy zarówno co do rodzaju załączników do zgłoszeń wynalazków, jak i co do rejestru patentów i sposobu ogłaszania opisów patentowych [1]).

(La Propriété Industrielle" 1945 r., Nr 3, str. 36—40).

MIĘDZYNARODOWY ZWIĄZEK OCHRONY WŁASNOŚCI PRZEMYSŁOWEJ

35.

LUKSEMBURG

Pismo okrężne Rady Związkowej Szwajcarskiej (Związkowego Departamentu Politycznego) z dn. 30 listopada 1945 r. do Państw, należących do Międzynarodowego Związku Ochrony Własności Przemysłowej, o przystąpieniu Luksemburga do tekstu londyńskiego Konwencji Związkowej.

Związkowy Departament Polityczny ma zaszczyt zakomunikować Ministerstwu Spraw Zagranicznych, że załączoną przy niniejszym w odpisie notą z dnia 19 listopada 1945 r. Poselstwo Wielkiego Księstwa Luksemburskiego zawiadomiło Radę Związkową Szwajcarską o przystąpieniu swego Rządu do tekstu londyńskiego z dnia 2 czerwca 1934 r. Konwencji Związkowej Paryskiej z dn. 20 marca 1883 r. o ochronie własności przemysłowej.

Zgodnie z artykułem 16 tego aktu, przystąpienie Luksemburga uzyska moc obowiązującą w miesiąc po przesłaniu niniejszej notyfikacji, czyli z dniem 30 grudnia 1945 r.

(„La Propriété Industrielle" 1945 r., Nr 12, str. 141).

36.

Ochrona w przejściowym okresie powojennym praw zawarowanych Konwencją Związkową o ochronie własności przemysłowej.

Biuro Międzynarodowego Związku Ochrony Własności Przemysłowej rozesłało Urzędom Patentowym wszystkich Państw, będących członkami tegoż Związku, następujące pismo okrężne w sprawie ochrony w przejściowym okresie powojennym praw zawarowanych Konwencją Związkową:

Pozostawiając nieskończoność ruin, druga wojna światowa dobiegła końca. W dziedzinie własności przemysłowej liczne prawa zostały narażone lub utracone w następstwie działań wojennych, które trwały od września 1939 do sierpnia 1945 r. Ten stan rzeczy jest przedmiotem prac naszego Biura, jak również przyciągnął uwagę wielu Administracyj, które zwracają się do nas, przedkładając konieczność zaradzenia w ramach Związku konsekwencjom wojny w dziedzinie praw własności przemysłowej.

---

1) Administracja szwedzka dodała co następuje:

a) Niniejsze rozporządzenie w postaci, nadanej mu ustawą nr 357 z dnia 22 czerwca 1944 r. jest stosowane od dnia 1 stycznia 1945 r.

b) Nowych postanowień artykułu 2 nie stosuje się, jeżeli zgłoszenie wpłynęło do Urzędu Patentowego przed 1 lipca 1944 r.

c) Nowych postanowień pierwszego ustępu artykułu 7 nie stosuje się, jeżeli zgłoszenie patentowe zostało opublikowane przed wejściem w życie ustawy.

d) Postanowień ostatniego ustępu artykułu 7 i artykułu 8 nie stosuje się, jeśli wymienione w nich decyzje zostały ogłoszone przed wejściem w życie ustawy.

e) Nowe postanowienia artykułu 19, §§ 1, 2, 4 i 5, jak również postanowienia artykułu 20, nie są stosowane do naśladownictwa patentów dokonanego przed wejściem w życie ustawy.

Przypomniano precedens Porozumienia z dn. 30 czerwca 1920 r., zawartego w sprawie zachowania lub przywrócenia praw własności przemysłowej, dotkniętych przez pierwszą wojnę światową. Precedens ten ma niezaprzeczoną wartość zasady. Nie należy jednak zapominać, że położenie obecne nie da się pod każdym względem porównać z sytuacją z przed lat dwudziestu sześciu. Porozumienie z roku 1920*) zostało zawarte po podpisaniu, a właściwie po wejściu w życie Wersalskiego Traktatu pokoju (10 styczeń 1920). Dzisiaj żaden traktat pokojowy nie został jeszcze zawarty. Nie można więc odwołać się w tej chwili do rozwiązania polegającego na skopiowaniu, *mutatis mutandis*, z traktatu pokojowego zasadniczych postanowień, jakie należałoby zaproponować, jak to uczynili redaktorzy Porozumienia z roku 1920. A czas nagli: jest to również opinia licznych Administracyj. Byłoby uciążliwym czekać aż pokój zostanie podpisany lub ratyfikowany.

Tak, jak po pierwszej wojnie światowej, Związek Ochrony Własności Przemysłowej jest przygotowany. Obejmuje on z punktu widzenia udziałów w konflikcie trzy kategorie krajów: te, które należą do obozu zwycięzców, te które należą do zwyciężonych i wreszcie te, które należą do grupy neutralnych. Traktaty pokojowe nie będą miały zastosowania między krajami związkowymi tej ostatniej kategorii, ani nie będą się odnosiły do stosunków między dawnymi stronami wojującymi a neutralnymi lub między krajami związkowymi tego samego obozu (wyjąwszy postanowienia wyjątkowe). Od tej chwili byłoby miejsce, obok traktatów pokojowych, na umowę, która byłaby teoretycznie dostępna dla wszystkich krajów związkowych, troszczących się o naprawę szczerb, dokonanych przez wojnę w prawach własności przemysłowej. Te konsekwencje dają się odczuć między byłymi nieprzyjaciółmi (a wtedy należałoby je odnieść do traktatów pokojowych), między byłymi stronami wojującymi tego samego obozu, między byłymi wojującymi a neutralnymi i wreszcie między neutralnymi (i w tych trzech ostatnich przypadkach rozwiązania, jakie należałoby znaleźć, nie dotknęłyby prawie lub wcale traktatów pokojowych). Usprawiedliwienie aktu wielostronnego, zmierzającego do tego samego celu co Porozumienie z dn. 30 czerwca 1920 r., wydaje nam się w ten sposób przeprowadzone.

Pozostaje zagadnienie realizacji zarówno co do treści, jak i co do formy nowej umowy.

Możnaby sobie pozwolić kierować się życzeniem zredagowania tekstu tak prostego i tak zwięzłego, jak tylko to byłoby możliwe, nakładając na kraje umawiające się minimum obowiązków i maksymalną swobodę ruchów. W sumie ograniczonoby się do przewidzenia naprawy w przypadkach, gdy pewna przeszkoda spowodowana przez wojnę krępowałaby normalne działanie pewnego prawa własności przemysłowej i gdy właściciel tego prawa wywołałby tę przeszkodę. Środkiem, jaki należałoby zastosować w takich okolicznościach, byłoby przywrócenie do stanu poprzedniego *(reintégration en l'état antérieur)*. Osoby, uprawnione do korzystania z Konwencji Związkowej, a które na skutek drugiej wojny światowej zostałyby dotknięte w prawach wymienionych w tym akcie dyplomatycznym i określonym przezeń postępowaniu wewnętrznym, mogłyby być na ich żądanie przywrócone do stanu, w jakim znajdowały się w momencie ujawnienia się przeszkody spowodowanej wojną. Żądanie winnoby być przedłożone w określonym terminie tej władzy, od której winno było być wymagane utrzymanie prawa, gdyby nie było przeszkody wywołanej wojną. Postępowanie zostałoby przepisane przez ustawodawstwo wewnętrzne. Uwzględnienie żądania (podania) miałoby jako skutek przywrócenie *statu quo ante*, poza tym byłoby przewidziane, aby właściciel przywrócony do swego prawa korzystał z okresu ochrony, który jeszcze nie upłynął, gdy ujawniła się przeszkoda spowodowana przez wojnę. Zachodziłyby dwa zastrzeżenia: jedno co do uszczerbku, drugie co do korzyści właścicieli przywróconych do swych praw. Pierwsze zastrzeżenie dotyczyłoby praw posiadania osobistego, uzyskanego w dobrej wierze przez osoby trzecie na podstawie wykonywania przedsięwziętego lub poważnie przygotowanego przed datą podania o przywrócenie do poprzedniego stanu. Drugie zastrzeżenie miałoby na celu zagwarantowanie osobom korzystającym z Porozumienia traktowania lepszego niż to, jakie mogłoby wypływać z ustawodawstwa wewnętrznego, z umowy poszczególnej lub z klauzuli wzajemności.

Oto jak rozumielibyśmy w ogólnych zarysach przeprowadzenie przywrócenia do poprzedniego stanu. Porozumienie oparte na tej zasadzie stanowiłoby dla zainteresowanych rodzaj ubrania na miarę, jeśli wolno wyrazić się obrazowo. Tak jak to ubranie, które się zamawia, przywrócenie winno być uzyskane w każdym kraju stosownie do procedury, jaka byłaby ustalona. Prostota Porozumienia miałaby swój odpowiednik w środkach wykonawczych każdego kraju, które przypuszczalnie byłyby różne. Wynika stąd dla ubiegających się konieczność licznych i różnych kroków. Byłaby to więc, jak myślimy, praktyka niedogodna. Praca Administracyj, obarczonych badaniem każdego podania, byłaby absorbująca. Ten argument nie ma charakteru decydującego — przyznajemy to, ma on jednakże pewną wagę. Krótko mówiąc,

*) Patrz: „Propriété Industrielle" z dn. 31 lipca 1920 r.

należałoby zapytać, czy po wzięciu wszystkich okoliczności pod uwagę inne rozwiązanie nie byłoby korzystniejsze.

Dochodzi się w ten sposób do systemu o g ó l n e g o p r z e d ł u ż e n i a t e r m i n ó w *(prolongation générale des délais)*, które cechuje Porozumienie z dn. 30 czerwca 1920 r. Wszystkie terminy, niewygasłe w chwili rozpoczęcia działań wojennych (proponowalibyśmy obrać datę 1 września 1939 r.) oraz te, które powstały lub które mogły byłyby powstać, gdyby wojny nie było, zostałyby przedłużone aż do daty, którą określiłoby Porozumienie. A więc najpierw termin pierwszeństwa związkowego (art. 4 Konwencji Paryskiej), który zostałby wskazany, następnie terminy ustanowione dla dokonania każdego aktu, dopełnienia każdej formalności, uiszczenia wszelkich opłat, zadośćuczynienia wszelkim obowiązkom dla zachowania lub uzyskania praw własności przemysłowej, zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym każdego państwa. Zostałaby przywrócona moc praw wygasłych w następstwie niedokonania pewnego aktu, niedopełnienia pewnej formalności lub nieuiszczenia pewnej opłaty. Zważywszy, że wojna jest przypadkiem siły wyższej, byłoby wskazane dopuścić bez specjalnego dowodu uznanie usprawiedliwienia niedopełnienia czynności w czasie działań wojennych: okres między 1 września 1939 r. a (na przykład) 1 września 1945 r. nie wchodziłby pod uwagę przy terminie obowiązującym dla wprowadzenia w wykonanie pewnego patentu lub używania pewnego znaku. Tytułem gwarancji dodatkowej możnaby dorzucić, że żaden patent, ani żaden znak, będący w mocy w dniu 1 września 1939 r., nie zostałby uznany za wygasły lub nie zostałby dotknięty unieważnieniem jedynie z powodu niewykonywnania lub nieużywania, dopóki nie upłynie lat . . . . . od wejścia w życie Porozumienia. Tak jak w rozwiązaniu o przywróceniu do pierwotnego stanu, należałoby prawa posiadania osobistego w dobrej wierze osób trzecich i środki odwoławcze zastrzec dla innego źródła prawa. Nic nie należałoby mówić o stosunkach między zwycięzcami i zwyciężonymi jako o przedmiocie, który byłby badany przez traktaty pokojowe.

Bylibyśmy bardzo zobowiązani, gdyby P. P. zechcieli zbadać bez zwłoki kwestie wyżej podniesione i zawiadomić nas gdy tylko to będzie możliwe o Ich miarodajnej opinii. Czy jest pożądane Porozumienie Międzynarodowe dla zaradzenia skutkom drugiej wojny światowej w dziedzinie własności przemysłowej, a jeśli tak, jak należałoby je realizować? Przez przywrócenie do poprzedniego stanu, czy przez ogólne przedłużenie terminów?

Bylibyśmy zadowoleni mogąc również poznać opinię P. P. o formie technicznej, jaką należałoby nadać wyżej projektowanemu Porozumieniu. Proponowalibyśmy, zgodnie z precedensem roku 1920, uciec się, jeśli możliwe, do prostego podpisania swego rodzaju Aktu Berneńskiego. Łączyłby on jedynie kraje doń należące i tworzyłby w łonie Związku Międzynarodowego Ochrony Własności Przemysłowej ograniczony związek czasowy, powołany do zniknięcia ze spełnieniem jego przejściowego celu.

Wreszcie, zdając sobie sprawę z nagłości, pozwolilibyśmy sobie zaproponować skróconą procedurę wejścia w życie Porozumienia. Dostępne dla wszystkich krajów Związku Ochrony Własności Przemysłowej, nabierałoby ono mocy wykonawczej w krajach, któreby je podpisały, z upływem pewnego czasokresu (jednego lub dwu miesięcy). Kraje, nie będące sygnatariuszami, mogłyby zadeklarować swe przystąpienie zgodnie z artykułami 16 i 16 bis Konwencji Paryskiej w redakcji londyńskiej. Oznaczałoby to, że Porozumienie uzyskałoby moc obowiązującą bez uprzedniej ratyfikacji. Idea ta może wydać się dziwną. Ograniczamy się do jej wypowiedzenia. Jeśli zostanie ona uznana za zbyt śmiałą, wskazane będzie zaopatrzenie Porozumienia w zwykłą klauzulę ratyfikacyjną.

37.

PROJEKT POROZUMIENIA MIĘDZYNARODOWEGO

o przywrócenie praw własności przemysłowej

Biuro Międzynarodowego Związku Ochrony Własności Przemysłowej rozesłało Urzędom Patentowym wszystkich państw, będących członkami tegoż Związku, projekt „Porozumienia Międzynarodowego o przywróceniu praw własności przemysłowej" *(Arrangement international pour la restauration des droits de propriété industrielle)*, opracowany przez Grupę francuską Międzynarodowego Stowarzyszenia Ochrony Własności Przemysłowej. Spośród omawianych wyżej pod poz. 36 dwóch rozwiązań tego zagadnienia, tj. indywidualnego przywracania do stanu poprzedniego i ogólnego przedłużenia terminów, wspomniana Grupa francuska skłania się wyraźnie do tego drugiego rozwiązania.

Projekt ma brzmienie następujące:

PROJEKT POROZUMIENIA MIĘDZYNARODOWEGO O PRZYWRÓCENIU PRAW WŁASNOŚCI PRZEMYSŁOWEJ

(W o j n a 1 9 3 9 — 1 9 4 6)

Artykuł 1.

Przewidziane w artykule 4 Międzynarodowej Konwencji Paryskiej z dn. 20 marca 1883 r.,

przejrzanej ostatnio w Londynie w roku 1934, terminy do złożenia lub zarejestrowania zgłoszeń o patenty na wynalazki, zgłoszeń wzorów użytkowych, znaków fabrycznych lub handlowych, rysunków i modeli przemysłowych, które nie upłynęły w dniu 1 września 1939 r. oraz te, które powstałyby podczas wojny lub które mogły były powstać gdyby wojny nie było, zostają przedłużone przez każdą z Wysokich umawiających się Stron na korzyść właścicieli praw, uznanych przez wymienioną Konwencję lub na korzyść ich następców prawnych, aż do upływu okresu sześciomiesięcznego od dnia wejścia w życie niniejszego Porozumienia.

Artykuł 2.

Przyznaje się termin jednoroczny od dnia wejścia w życie niniejszego Porozumienia posiadaczom praw uznanych Konwencją, do dokonania bez opłaty dodatkowej lub jakiejkolwiek kary każdej czynności, dopełnienia każdej formalności, uiszczenia każdej opłaty i w ogólności uczynienia zadość każdej powinności, przepisanej przez ustawy i regulaminy każdego Państwa dla zachowania lub uzyskania praw własności przemysłowej nabytych już w dniu 1 września 1939 roku albo tych, które, gdyby wojny nie było, mogły były być po tej dacie nabyte na skutek zgłoszenia dokonanego przed wojną lub podczas jej trwania.

Artykuł 3.

Okresu od dnia 1 września 1939 r. do dnia wejścia w życie niniejszego Porozumienia nie wlicza się do biegu terminu przewidzianego dla rozpoczęcia wykonywania patentu, albo używania znaków fabrycznych lub handlowych, albo wykonywania rysunków i modeli przemysłowych; zostaje ponadto uzgodnione, że żaden patent, znak fabryczny lub handlowy, albo rysunek lub model przemysłowy, będący jeszcze w mocy w dniu 1 września 1939 r., nie może być li tylko z powodu jego niewykonywania lub nieużywania umorzony lub unieważniony przed upływem trzech lat od wejścia w życie niniejszego Porozumienia.

Artykuł 4.

Osobiste prawo wykonywania przysługuje osobom trzecim lub ich następcom prawnym, którzy przed datą wniosku o przywrócenie do poprzedniego stanu w dobrej wierze wykonywali wynalazek przemysłowy lub złożyli podanie o udzielenie patentu na wynalazek, świadectwa na wzór użytkowy, zarejestrowanie znaku fabrycznego lub handlowego, rysunku lub modelu przemysłowego.

Wszelako mogą oni korzystać nadal z tego uprawnienia tylko na podstawie licencji, na którą winien zezwolić właściciel przywróconego prawa, a której ciężary i warunki w razie braku porozumienia polubownego zostaną ustalone zgodnie z ustawą krajową.

Artykuł 5.

Postanowienia niniejszego Porozumienia stanowią tylko minimum ochrony; nie są one przeszkodą do zastosowania przepisów szerszych, jakie mogą być wydane w drodze ustawodawstwa wewnętrznego umawiającego się kraju; pozwalają one również na utrzymania w mocy umów korzystniejszych i nie sprzecznych, jakie Rządy państw podpisujących niniejsze Porozumienie między sobą zawarły lub zawarłyby w postaci osobnych traktatów lub klauzul wzajemności.

Artykuł 6.

Postanowienia niniejszego Porozumienia nie będą naruszały układów, jakie w przyszłych traktatach pokojowych zostaną zawarte między państwami wojującymi, o ile takie układy zawierać będą zastrzeżenia, wyjątki lub ograniczenia.

38.

WIADOMOŚCI RÓŻNE

Sprawy ochrony własności przemysłowej w przyszłym traktacie pokojowym. — Zeszyt 3/1946 r. berneńskiego miesięcznika „La Propriété Industrielle", oficjalnego organu Biura Międzynarodowego Ochrony Własności Przemysłowej przynosi (str. 30 i nast.) niezmiernie cenne i ważne wiadomości o podjętych już w różnych krajach pracach nad projektami uregulowania kwestyj ochrony własności przemysłowej w przyszłym traktacie pokojowym. Wiadomości te zostały podane przez p. Fernand-Jacqa, generalnego sprawozdawcę Międzynarodowego Stowarzyszenia Ochrony Własności Przemysłowej [1]); przytaczamy tutaj niektóre z tych informacyj.

„Wiadomo, że stała komisja własności przemysłowej Grupy amerykańskiej Międzynarodowej Izby Handlowej, której członkowie są jednocześnie członkami Grupy amerykańskiej Międzynarodowego Stowarzyszenia Ochrony Własności Przemysłowej, przygotowała już nader ważny projekt, składający się z 15 artykułów, które mogłyby służyć za podstawę dla postanowień w przyszłym traktacie pokoju.

---

1) Aż do wybuchu drugiej wojny światowej istniała również Grupa polska tego Stowarzyszenia. — **Red.**

Komisja amerykańska czerpała inspiracje jednocześnie z postanowień Traktatu Wersalskiego 1919 r., które starała się ulepszyć, i z Porozumienia Berneńskiego 1920 r. [2]). Tak więc artykuł 1 zawiera żądanie utrzymania w pełni Międzynarodowej Konwencji Paryskiej z r. 1883, przejrzanej ostatnio w Londynie w roku 1934 [3]); artykuł 2 stanowi, że mają być w całej rozciągłości zachowane lub przywrócone prawa własności przemysłowej z dniem wejścia w życie przyszłego traktatu na terytoriach krajów umawiających się, na korzyść osób dopuszczonych do korzystania z tych praw w chwili wybuchu wojny między Niemcami a Narodami Zjednoczonymi, albo na korzyść osób ich prawa reprezentujących lub uprawnionych, jak również prawa, które, gdyby nie było wojny, zostałyby nabyte w okresie, przez który ona trwała, na skutek wniosku złożonego uprzednio w jednym z krajów umawiających się. Artykuł 3 odnawia i reguluje wykonywanie praw pierwszeństwa; nawiązując do dawnego artykułu 308 traktatu Wersalskiego, stara się przepisy tego artykułu wydatnie polepszyć; artykuł 4 przewiduje udzielenie przedłużenia terminu dla uporządkowania zgłoszeń, uiszczenia opłat i w ogólności dopełnienia wszelkich czynności mogących zapewnić w odnośnych państwach uzyskanie, zachowanie lub wykonywanie praw własności przemysłowej, nabytych przed dniem 8 września 1939 r. lub tych, które, gdyby nie było wojny, zostałyby nabyte od tej daty na skutek podania wniesionego przed wojną lub w czasie jej trwania.

Artykuł 5 i następne projektu Komisji amerykańskiej dotyczą zwłaszcza likwidacji skutków środków wojennych zastosowanych przez Niemcy oraz ochrony i środków odwetowych przeciwko Niemcom a na korzyść posiadaczy praw przemysłowych sprzymierzonych.

Tak więc artykuł 5 przedłuża czas trwania w Niemczech patentów, wzorów użytkowych lub rysunkowych, udzielonych w Niemczech w czasie wojny przynależnym do Narodów Zjednoczonych; artykuł 6 wprowadza sankcje w stosunku do znaków i wzorów zgłoszonych przez przynależnych do Niemiec z pogwałceniem praw osób przynależnych do Narodów Zjednoczonych lub przebywających na ich terytoriach, bądź osób posiadających przedsiębiorstwa na terytorium jednego z tych narodów.

Artykuł 6 bis unieważnia zgłoszenia patentowe, wzorów i znaków, dokonane przez przynależnych do Niemiec w krajach okupowanych przez Niemcy. Artykuł 7, nawiązując również do ust. 3 dawnego art. 306 Traktatu Wersalskiego, stanowi, że nie mogą być wnoszone żadne roszczenia lub skargi ze strony Niemiec lub przynależnych do Niemiec, albo osób w Niemczech przebywających, co do używania w czasie wojny przez Rząd któregokolwiek z Narodów Zjednoczonych wszelkich praw własności przemysłowej; artykuł ten zakazuje poza tym jakichkolwiek skarg przeciwko Rządom sprzymierzonym.

Artykuł 8 dotyczy umów zawartych przed wojną, które uważa za rozwiązane, stosując w tej materii odpowiednio przepisy dawnego art. 310 Traktatu Wersalskiego.

Artykuły 9, 10, 11 i 12 mają charakter bardziej jeszcze represyjny i wprowadzają wyjątkowy rygor w porównaniu z postanowieniami Traktatu Wersalskiego; artykuł 9 zastrzega tedy dla Narodów Zjednoczonych prawo konfiskaty i likwidacji wszystkich dóbr własności przemysłowej, należących w chwili wypowiedzenia wojny do przynależnych do państwa niemieckiego lub do przedsiębiorstw przez nich kontrolowanych, gdziekolwiek by się one znajdowały; artykuł 10 zawiesza automatycznie lub anuluje wszelkie wyjątkowe środki ustawowe lub administracyjne, które mogły były być zastosowane przez Niemcy, nawiązując pod tym względem do przepisów dawnego art. 297 lit. a) Traktatu Wersalskiego, znacznie je jednak zaostrzając; artykuł 11, podejmując odpowiednie postanowienia artykułu 5 aneksu do rozdziału III Traktatu Wersalskiego „Własność, prawa i interesy", odtwarza te dawne postanowienia, dokładniej je określając; również artykuł 12 podejmuje i obostrza postanowienia przewidziane w art. 274 Traktatu Wersalskiego dotyczące usunięcia nieuczciwej konkurencji ze strony Niemiec; takoż artykuł 13 odtwarza i rozwija postanowienia zawarte w art. 311 Traktatu Wersalskiego. Wreszcie artykuł 14 wprowadza udzielanie wiadomości o wynalazkach między Narodami Zjednoczonymi, tworząc w ten sposób ciekawą inowację, artykuł zaś 15 stanowi, że używanie znaku takiego samego lub podobnego przez filie spółek (towarzystw) w jednym z krajów umawiających się nie będzie uważane za powodujące nieważność lub podważające prawo do ochrony tego znaku w owym kraju, byle tylko używanie odbywało się po przez przywóz wytworów zaopatrzonych w ten znak w okresie od dnia 8 września 1939 r. aż do upływu roku po wejściu w życie traktatu. Postanowienie to ma na celu usunięcie niebezpieczeństwa unieważnienia znaku, mogącego nastąpić z mocy przepisów niektórych ustawodawstw, a wspomniane wytwory są w ogólności przeznaczone do spożycia lub używania w krótkim terminie po zakończeniu wojny".

---

[2]) „Arrangement concernant la conservation ou le rétablissement des droits de propriété industrielle atteints par la guerre mondiale".

[3]) Polskę obowiązuje tekst haski z r. 1925. — Red.

Przejęcie praw autorskich i wynalazczych obywateli Rzeszy na rzecz państw, które były przedmiotem agresji wojennej i politycznej Niemiec. — Temat ten porusza na szpaltach „Problemów" (Nr 2 (3) — 1946 r. str. 60—62) ob. Józef Świdrowski w związku z różnymi projektami odszkodowań niemieckich. Wysuwając projekt przejęcia tych praw, autor sam stwierdza, że „będzie to wprawdzie niespotykany, a przynajmniej rzadko spotykany wypadek w dziejach cywilizowanej ludzkości, cały jednak szereg względów przemawia za tym, że należy przekreślić dotychczas uznawane prawa autorskie w stosunku do obywateli Rzeszy, znajdujących się w czasie wojny na terenie Rzeszy, względnie współpracujących z systemem hitlerowskim.

Świat naukowy niemiecki wziął czynny udział zarówno w przygotowaniach systemu hitlerowskiego do podboju państw europejskich i poza europejskich, jak również z niezwykłym entuzjazmem i rozmachem pomagał eksploatować kraje podbite i organizował tę eksploatację przy pomocy najbardziej udoskonalonych metod naukowych". Niemcy — konkluduje autor — muszą więc ponieść karę „w postaci odebrania im produktów pracy ich mózgów". Niewątpliwie, przyjęcie projektu Ob. Świdrowskiego byłoby pewnym *novum* w stosunkach międzynarodowych, czyż jednak nie poszli dalej jeszcze Amerykanie w swych powyżej streszczonych projektach uregulowania spraw patentów, wzorów i znaków towarowych w przyszłym traktacie pokojowym? Wszak, jak stwierdza sprawozdawca, p. Fernand-Jacq, cała druga część projektu Komisji amerykańskiej godzi niewątpliwie w ducha i zasady samej Konwencji Międzynarodowego Związku Ochrony Własności Przemysłowej, obejmującego 37 państw; proponowane środki — stwierdza p. Jacq — tłumaczą się jednak koniecznościami ekonomicznymi i mają na celu wynagrodzenie nadużyć praktykowanych przez Rzeszę Niemiecką w toku wojny.

Co się tyczy strony technicznej projektowanego przez Ob. Świdrowskiego przejęcia praw autorskich i wynalazczych obywateli Rzeszy, autor uważa, że pewien organ międzynarodowy mógłby przejąć rejestrację tych praw, podlegających wywłaszczeniu. Organ ten „udzielałby państwom, które brały udział w walce przeciwko systemowi hitlerowskiemu albo padły ofiarą tego systemu, prawa eksploatowania tych wynalazków". Autor podkreśla, że realizacja owego projektu wpłynęłaby niezwykle korzystnie na odbudowę państw zniszczonych przez Niemcy, byłaby wynagrodzeniem szkód i strat, aktem sprawiedliwości, a jednocześnie — po przez osłabienie niemieckiej konkurencyjności gospodarczej i cywilizacyjnej — usunęłaby możliwości przygotowywania przez Rzeszę nowych zbrojeń.

Przyszłość i światowe znaczenie Urzędu Patentowego w Pradze. — Dłuższy artykuł pod tym tytułem zamieścił inż. Bohdan Jarchovsky w zeszycie kwietniowym rb. czasopisma „Soutéz a tvorba", organie czechosłowackiej grupy Międzynarodowego Stowarzyszenia Ochrony Własności Przemysłowej. Autor stwierdza, że Urząd Patentowy Republiki Czechosłowackiej stoi wobec wielkich zadań i świetnej przyszłości, szczególne bowiem i wyjątkowe okoliczności czynią zeń instytucję przodującą w dziedzinie ścisłego, poważnego badania zgłoszeń wynalazków i to zarówno w całej Europie, jak i w krajach zamorskich Urzędy Patentowe w Wiedniu i w Berlinie — niewątpliwie przez bardzo jeszcze długi okres — nie będą w stanie dokonywania szybkiego i dokładnego badania, podczas gdy Urząd Patentowy w Pradze rozporządza ogromnymi i wartościowymi materiałami, umożliwiającymi wszechstronne badanie wynalazków, przy czym w okresie drugiej wojny światowej Urząd ten nie doznał żadnych szkód. To też już obecnie ilość zgłoszeń w czechosłowackim Urzędzie Patentowym wzrosła niepomiernie (chociaż odpadły zgłoszenia niemieckie).

Powyższe stwierdzenia zasługują na baczną uwagę. Jakże inaczej jednak ułożyły się po wojnie warunki pracy Urzędu Patentowego Rz. P., którego wielomilionowe zbiory patentowe zniszczyli podpalacze hitlerowscy, a który wskutek tego uzyskuje dzisiaj z największym trudem i bardzo powoli gromadzi z powrotem w swej bibliotece zarówno druki (opisy) udzielonych patentów, jak i podręczniki naukowe niezbędne przy badaniu zgłoszeń wynalazków ze wszystkich dziedzin techniki. Byłoby niezmiernie pożądane, aby wszystkie krajowe biblioteki publiczne, posiadające dublety książek technicznych, encyklopedyj, słowników itd., polskich lub obcych, jak również podręczniki techniczne nie wchodzące bezpośrednio w zakres ich zbiorów, zechciały je przekazać bibliotece Urzędu Patentowego Rz. P.

CZĘŚĆ II.

39.

PATENTY NA WYNALAZKI

Udzielenie

Tłustym drukiem oznaczono numer patentu. Liczby i litery przed numerem patentu oznaczają klasę, podklasę, grupę i podgrupę, do której zaliczono wynalazek. Następnie kolejno są umieszczone: nazwisko właściciela patentu; tytuł wynalazku; data zgłoszenia; po skrócie „Pierwsz.", który oznacza pierwszeństwo ze zgłoszenia w jednym z krajów, należących do Konwencji Związkowej Paryskiej, data zgłoszenia zagranicznego i w nawiasie kraj, gdzie zgłoszenia dokonano; data udzielenia patentu.

4c, 9 **33219.** Karol Sztolcman (Warszawa, Polska). Podwójny zawór do kuchenek gazowych. 11.4 1944. Udzielono 31.5 1946.

18a, 4/03 **33218.** Inż. Zygmunt Krotkiewski (Gliwice, Polska). Urządzenie do zamykania i przebijania otworu żużlowego wielkiego pieca. 11.2 1946. Udzielono 20.5 1946.

24e, 13/01 **33215.** Konstanty Kwiatkowski (Milanówek, Polska). Sposób regulacji gazogeneratorów i gazogenerator do wykonywania tego sposobu. 7.8 1945. Udzielono 14.5 1946.

37b, 2/02 **33217.** Wincenty Jastrzębski (Warszawa, Polska). Płyta, rura lub pręt z uzbrojeniem metalowym. 13.11 1945. Udzielono 20.5 1946.

47g, 44 **33216.** Inż. Zygmunt Krotkiewski (Gliwice, Polska). Zawór pływakowy dla rurociągów gazowych. 10.11 1945. Udzielono 20.5 1946.

WYKREŚLENIA Z REJESTRU

Na podstawie art. 12 p. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22.3 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 384) zostały wykreślone z rejestru następujące patenty:

17929
18017
19213
19708.

40.

W Z O R Y

Rejestracja wzorów użytkowych i zdobniczych.

Tłustym drukiem oznaczono numer rejestracji. Liczby i litery przed numerem rejestracji oznaczają klasę i podklasę, do której zaliczono wzór. Następnie kolejno są umieszczone: data rejestracji w nawiasie, nazwisko właściciela wzoru, oznaczenie wzoru i data zgłoszenia.

WZORY UŻYTKOWE

81 **9044** (18.5 1946). Inż. Jerzy Progulski, Warszawa. Bitumiczna papa dachowa. 20.3 1946.

11e **9042** (10.5 1946). Biuro rewizyjno-organizacyjne S. R. Kubiak i Spółka, Łódź. Formularze trójszpaltowych kont i dziennika do rachunkowości przebitkowej. 6.3 1946.

21c **9043** (15.5 1946). Inż. Dr Czesław Kłoś, Włochy k. Warszawy. Słup masztowy do sieci napowietrznych. 11.5 1946.

21c **9045** (3.6 1946). Inż. Dr Czesław Kłoś, Włochy k. Warszawy. Słup masztowy do sieci napowietrznych. 18.5 1946.

64a **9047** (4.6 1946). Mieczysław Fogiel, Warszawa i Józef Parol, Warszawa. Karafka barowa. 8.5 1946.

83a **9048** (7.6 1946). Józef Majoch, Włochy k. Warszawy. Zegar. 22.8 1941.

85h **9046** (3.6 1946). Wacław Rysiak, Milanówek. Spłókiwacz hydrauliczny. 3.4 1946.

WZORY ZDOBNICZE

12 **7009** (13.5 1946). Zdzisław Walewski, Kraków. Pudełko na kosmetyki. 19.3 1946.

41.

ZNAKI TOWAROWE

REJESTRACJA

(Po numerze rejestru podana jest data zarejestrowania. Po skrócie „Pierw." umieszczona jest data, od jakiej liczy się pierwszeństwo znaku. Skrót „Konw. Zw." wskazuje, że na zasadzie art. 4 Konwencji Związkowej Paryskiej przysługuje pierwszeństwo ze zgłoszenia wcześniejszego w innym kraju, należącym do Związku)

Nr Rej. 32658. 8.5. 1946. **Pierw.** 26.2. 1946. **Fa. Wytwórnia Gilz „Atom" Z. Zawadzki i St. Szlage.** Warszawa. Wytwórnia gilz do papierosów. **Towary:** gilzy do papierosów.

KLUB

Nr Rej. 32659. 8.5. 1946. **Pierw.** 25.9. 1945. **Fa. Krakowska fabryka mydła C. Śmiechowski, Ska z ogr. odp.** Kraków. Fabryka mydła, proszków do prania i środków do czyszczenia. **Towary:** mydło do prania.

Nr Rej. 32661. 15.5. 1946. **Pierw.** 4.9. 1945. **Fa. Wytwórnia Artykułów Chemicznych i Kosmetyczno-Perfumeryjnych Kazimierz Iwanicki.** Częstochowa. Wytwórnia artykułów chemicznych i perfumeryjno-kosmetycznych. **Towary:** artykuły chemiczne, w szczególności środki do pielęgnowania i czyszczenia obuwia, środki do prania, środki do szorowania i czyszczenia, barwniki do tkanin, środki do prasowania, środki do wywabiania plam, środki do pielęgnowania podłóg, środki do niszczenia robactwa, much, myszy i szczurów, atramenty w płynie i proszku, lakiery, kleje, kity, laki, świece, sztuczne ognie; artykuły kosmetyczno-perfumeryjne jak wody kolońskie i toaletowe, perfumy, mleczka kosmetyczne, kremy kosmetyczne, pomadki kosmetyczne, galaretki kosmetyczne, środki do pielęgnowania skóry, środki przeciw szorstkości skóry, pudry, środki do pielęgnowania włosów, środki do farbowania włosów, środki do rurkowania włosów, środki przeciw łupieżowi, brylantyna, środki do pielęgnowania paznokci, środki do pielęgnowania ust, środki do pielęgnowania zębów, środki do pielęgnowania rąk i nóg, środki przeciw odciskom, środki do opalania się, środki do golenia, środki do farbowania warg, środki do barwienia twarzy, środki do barwienia rzęs i brwi, wazelina.

Z MOTYLKIEM

Nr Rej. 32660. 15.5. 1946. **Pierw.** 22.1. 1946. **Fa. „Trade" Przedsiębiorstwo Przemysłowo-Handlowe Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.** Kraków. Wytwórnia pasty do obuwia. **Towary:** pasta do obuwia.

Nr Rej. 32662. 15.5. 1946. **Pierw.** 4.9. 1945. **Fa. Wytwórnia Artykułów Spożywczych Kazimierz Iwanicki.** Częstochowa. Wytwórnia artykułów spożywczych. **Towary:** proszki na budynie, kisiele i sosy do potraw, cukier waniliowy, proszek do wypieku, galaretki, babki,

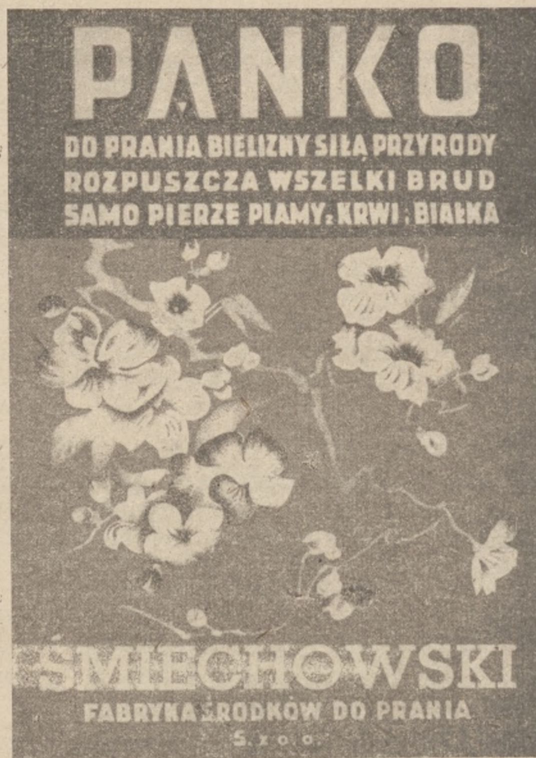
wanilina, olejki i esencje do pieczenia, przyprawy do pierników, przyprawy do zup, drożdże, środki do konserwacji artykułów spożywczych, płatki owsiane, miód, miód sztuczny, kwaski, dolewki i zaprawy do wódek i likierow, soki owocowe, kawa, herbata, kakao, surogaty kawy, surogaty herbaty, korzenne środki przyprawowe, soda oczyszczona, saletra, amoniak, żelatyna, lody, napoje chłodzące, środki do sporządzania napojów chłodzących, czekolada, wyroby czekoladowe, karmelki, cukierki, drażetki, wyroby z cukru, marmoladki, wafle, ciastka, pierniki, biszkopty, herbatniki, sucharki, wyroby z mąki.

Z MOTYLKIEM

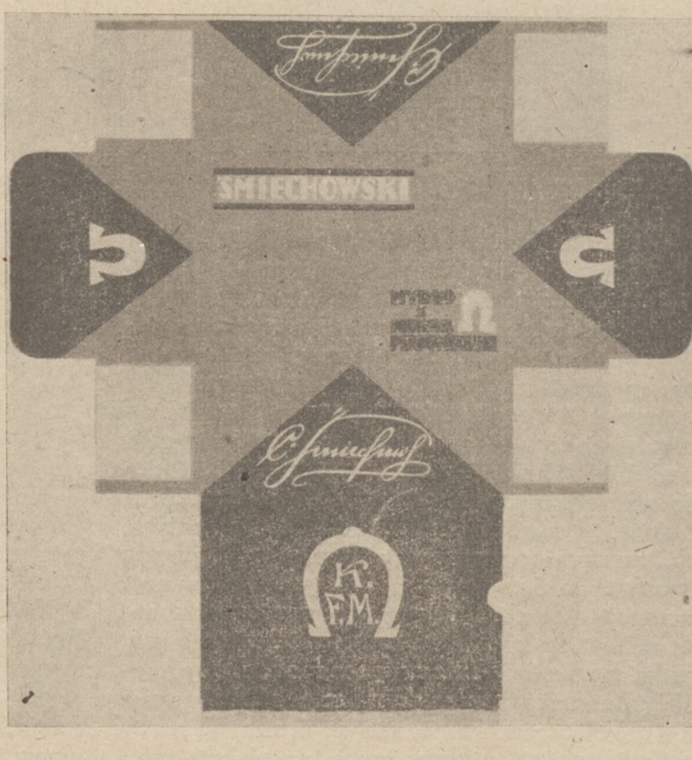
Nr Rej. 32663. 15.5. 1946. **Pierw.** 26.9. 1945. **Fa. Doktora Lustra Preparaty Lekarsko-Kosmetyczne „Miraculum".** Kraków. Wytwórnia preparatów lekarsko-kosmetycznych i toaletowych. **Towary:** wyroby lekarsko-kosmetyczne i toaletowe, a zwłaszcza pudry wszelkiego rodzaju dla kobiet.

PUDER EGZOTYCZNY

Nr Rej. 32664. 15.5. 1946. **Pierw.** 24.9. 1945. **Fa. Krakowska fabryka mydła C. Śmiechowski, Ska z ogr. odpow.** Kraków. Fabryka mydła, proszków do prania i środków do czyszczenia. **Towary:** proszek do namoczenia bielizny.

Nr Rej. 32665. 15.5. 1946. **Pierw.** 24.9 1945 **Fa. Krakowska fabryka mydła C. Śmiechowski, Ska z ogr. odp.** Fabryka mydła, proszków do prania i środków do czyszczenia. **Towary:** mydło do mycia i prania.

Nr Rej. 32666. 15.5. 1946. **Pierw.** 13.9. 1945 **Fa. Wytwórnia Artykułów Gospodarczo-Chemicznych „Merkury".** Kraków. Wytwórnia artykułów chemicznych. **Towary:** przetwory ropy naftowej, nafta, benzyna, parafina, ognie sztuczne, barwniki, garbniki, żywica, smoła, terpentyna, wosk naturalny i sztuczny, farbka do bielizny i inne środki do prania, środki do polerowania, szlifowania, bielenia, lutowania, czyszczenia, przeciw rdzy, środki do tępienia pasożytów i szkodników, proszki do pieczenia, proszki wanilinowe, budynie, galaretki owocowe, przyprawy do zup, zupy w kostkach, buliony w płynie i kostkach, przetwory owocowe i mięsne, herbata, kawa, kakao, pieprz, cynamon, goździki, gałka muszkatołowa i inne korzenie, żelatyna.

MERKURY

Nr Rej. 32667. 28.5. 1946. **Pierw.** 13.10. 1945. **Fa. Fabryka Przetworów Chemicznych „Dobrolin" F. A. i G. Pal, Spółka Firmowa.** Warszawa. Fabryka przetworów chemicznych. **Towary:** wosk szewski, muchołapki, proszki i płyny do czyszczenia metali, proszki i płyny owadobójcze, świece.

BOX

Nr Rej. 32668. 28.5. 1946. **Pierw.** 5.1. 1946. **Fa. Wł. Poździeja.** Łódź. Wytwórnia druków z zakresu księgowości przebitkowej. **Towary:** druki z zakresu księgowości przebitkowej.

Polska Rachunkowość
Przebitkowa Zenit

Nr Rej. 32669. 28.5. 1946. **Pierw** 1.2. 1946. **Fa. H. Niemojewski „Cholekinaza". Lab. Fizjol. Chem. Sp. z o. o.** Warszawa. Laboratorium fizjologiczno-chemiczne. **Towary:** środki lecznicze, higieniczne, dentystyczne, dezynfekcyjne, odżywcze, preparaty farmaceutyczne, zioła lecznicze.

CHOLEKISAN

Nr Rej. 32670. 31.5. 1946. **Pierw.** 13.9. 1945. **Fa. Wytwórnia Artykułów Gospodarczo-Chemicznych „Merkury".** Kraków. Wytwórnia artykułów chemicznych. **Towary:** przetwory ropy naftowej, nafta, benzyna, parafina, ognie sztuczne, barwniki, garbniki, żywica, smoła, terpentyna, wosk naturalny i sztuczny, farbka do bielizny i inne środki do prania, środki do polerowania, szlifowania, bielenia, lutowania, czyszczenia, przeciw rdzy, środki do tępienia pasożytów i szkodników, proszki do pieczenia, proszki wanilinowe, budynie, galaretki owocowe, przyprawy do zup, zupy w kostkach, buliony w płynie i kostkach, przetwory owocowe i mięsne, herbata, kawa, kakao, pieprz, cynamon, goździki, gałka muszkatołowa i inne korzenie, żelatyna.

Nr Rej. 32671. 31.5. 1946. **Pierw.** 19.9 1945. **Fa. Wytwórnia Artykułów Chemiczno-Gospodarczych „Merkury".** Kraków. Wytwórnia artykułów chemicznych. **Towary:** środki do czyszczenia zwłaszcza metali i szkła oraz przeciw rdzy.

Zastrzeżono ochronę znaku w kolorach: brązowym, żółtym, zielonym, czerwonym, niebieskim, czarnym.

Nr Rej. 32672. 31.5. 1946. **Pierw.** 8.9. 1945. **Fa. Wytwórnia Artykułów Gospodarczo-Chemicznych „Merkury".** Kraków. Wytwórnia

i sprzedaż artykułów chemicznych. **Towary:** barwniki do wszelkiego rodzaju tkanin.

Zastrzeżono ochronę znaku w kolorach: niebieskim, czerwonym, zielonym, żółtym, czarnym i szarym.

Nr Rej. 32673. 31.5. 1946. **Pierw.** 13.10. 1945. **Fa. Fabryka Przetworów Chemicznych „Dobrolin" F. A. i G. Pal Spółka Firmowa.** Warszawa. Fabryka Przetworów chemicznych. **Towary:** wosk szewski, muchołapki, płyny i proszki do czyszczenia metali, proszki i płyny owadobójcze, mydła, świece.

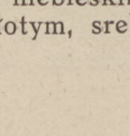
Zastrzeżono ochronę znaku w kolorach: brązowym, czarnym, szarym, czerwonym, zielonym, niebieskim, żółtym, fioletowym, złotym, srebrnym.

Nr Rej. 32674. 31.5. 1946. **Pierw.** 13.10. 1945. **Fa. Fabryka Przetworów Chemicznych „Dobrolin" F. A. i G. Pal, Spółka Firmowa.** Warszawa. Fabryka przetworów chemicznych. **Towary:** płyn, proszek i kamień do czyszczenia obuwia płóciennego.

Zastrzeżono ochronę znaku w kolorach: brązowym, czarnym, szarym, czerwonym, zielonym, niebieskim, żółtym, fioletowym, złotym, srebrnym.

Nr Rej. 32675. 31.5. 1946. **Pierw.** 25.9. 1945. **Fa. Doktora Lustra Preparaty Lekarsko-Kosmetyczne „Miraculum".** Kraków. Wytwórnia kosmetyków, perfumerii, artykułów lekarskich, higienicznych i środków do czyszczenia. **Towary:** wyroby lekarsko-kosmetyczne, toaletowe i higieniczne a w szczególności: proszek przeciw wągrom, płyn od potu, krem przeciwko łupieżowi, zasypka dla dzieci, kremy tłuste i suche, mleczko, szampon, otrąbki, boraks, płyn na cerę tłustą, talk, mydła toaletowe, brylantyna, fixatuary beztłuszczowe, perfumy, wody kolońskie, wody kwiatowe, vegetal, mydło do golenia, krem do golenia, krem po goleniu, puder dla kobiet, puder dla mężczyzn po goleniu, kredki do warg, lakier do paznokci, róż roślinny, róż w kremie, ołówki do brwi, tusz do rzęs; środki do czyszczenia tkanin wełnianych i jedwabnych oraz szkieł, ceramiki i wyrobów metalowych.

Zastrzeżono ochronę znaku w kolorach: czerwonym, różowym, niebieskim, zielonym, fioletowym, żółtym, złotym, srebrnym, brązowym, szarym i czarnym.

Nr Rej. 32676 — 32682. 31.5. 1946. **Pierw.** 22.10. 1945. **Fa. Polsko-Szwajcarska Fabryka Czekolady „Suchard" Spółka Akcyjna.** Kraków. Fabryka czekolady. **Towary:** cukierki.

Rej. 32676

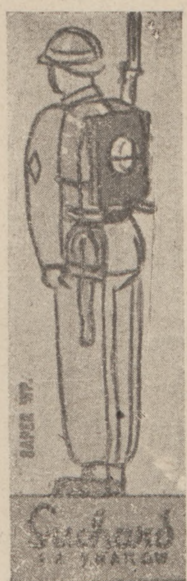
Rej. 32677

Rej. 32678

Rej. 32679

Rej. 32680

Rej. 32681

Rej. 32682

Ochrona znaków Nr Rej. 32676 — 32682 zastrzeżona we wszystkich kolorach i ich zestawieniach.

Nr Rej. 32683 — 32689. 31.5. 1946. **Pierw.** 23.10. 1945. **Fa. Polsko-Szwajcarska Fabryka Czekolady „Suchard" Spółka Akcyjna.** Kraków. Fabryka czekolady. **Towary:** cukierki.

Rej. 32683

Rej 32684

Rej. 32685

Rej. 32686

Rej. 32687

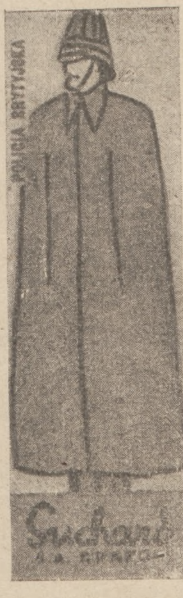
Rej. 32688

Rej. 32689

Ochrona znaków Nr Rej 32683 — 32689 zastrzeżona we wszelkich kolorach i ich zestawieniach.

Nr Rej. 32690 — 32693. 31.5. 1946. **Pierw.** 23.10. 1945. **Fa. Polsko-Szwajcarska Fabryka Czekolady „Suchard" Spółka Akcyjna.** Kraków. Fabryka czekolady. **Towary:** cukierki.

Rej. 32690

Rej. 32691

Rej. 32692

Rej. 32693

Ochrona znaków Nr 32690 — 32693 zstrzeżona we wszelkich kolorach i ich zestawieniach.

PRZEDŁUŻENIE OCHRONY PRAWNEJ ZNAKÓW

(Po numerze rejestru podana jest data, do której przedłużono ochronę znaku).

4482 — 14.4. 1955
4511 — 15.4. 1955
10947 — 11.1. 1956
10948 — 11.1. 1956
10949 — 11.1. 1956
10950 — 11.1. 1956
10951 — 11.1. 1956
10952 — 11.1. 1956
11202 — 21.1. 1956
11983 — 10.4. 1956
12120 — 28.4. 1956
12288 — 26.5. 1956
12289 — 26.5. 1956
12290 — 26.5. 1956
13145 — 2.9. 1956
13642 — 14.10. 1956
13643 — 14.10. 1956
13644 — 14.10. 1956
13645 — 14.10. 1956
13710 — 23.10. 1956
21589 — 27.6. 1951
21590 — 27.6. 1951
21591 — 27.6. 1951
21592 — 27.6. 1951
21593 — 27.6. 1951
21781 — 28.8. 1951
22225 — 18.1. 1952
22845 — 18.6. 1952
22866 — 25.6. 1952
23075 — 24.8. 1952
24199 — 10.10. 1953
24341 — 30.11. 1953
25013 — 20.10. 1954
25735 — 31.5. 1955
25768 — 19.6. 1955
25769 — 19.6. 1955
25770 — 19.6. 1955
25771 — 19.6. 1955
25772 — 19.6. 1955
26104 — 23.10. 1955
26364 — 18.1. 1956
26420 — 30.1. 1956
26481 — 21.2. 1956
26576 — 17.3. 1956
26615 — 28.3. 1956
26787 — 30.4. 1956
27177 — 31.7. 1956
27299 — 14.9. 1956
27393 — 9.10. 1956
27496 — 31.10. 1956

ZMIANY W REJESTRZE

Nr Rej. 11202 — prawo z rejestracji znaku przepisane z firmy: „Parfümerie und Feinseifenfabrik J. Messing, Posen" na firmę „J. & S. Stempniewicz, Fabryka perfum i mydeł toaletowych", Poznań.

Nr Rej. 14267 — prawo z rejestracji znaku przepisane z firmy: „Parfümerie und Feinseifenfabrik J. Messing, Posen" na firmę „J. & S. Stempniewicz, Fabryka perfum i mydeł toaletowych", Poznań.

Nr Rej. 14682 — prawo z rejestracji znaku przepisane z firmy: „Parfümerie und Feinseifenfabrik J. Messing, Posen" na firmę „J. & S. Stempniewicz, Fabryka perfum i mydeł toaletowych", Poznań.

Nr Rej. 14934 — prawo z rejestracji znaku przepisane z firmy: „Parfümerie und Feinseifenfabrik J. Messing, Posen" na firmę „J. & S. Stempniewicz, Fabryka perfum i mydeł toaletowych", Poznań.

Nr Rej. 16880 — prawo z rejestracji znaku przepisane z firmy: „Parfümerie und Feinseifenfabrik J. Messing, Posen" na firmę „J. & S. Stempniewicz, Fabryka perfum i mydeł toaletowych", Poznań.

Nr Rej. 17871 — prawo z rejestracji znaku przepisane z firmy: „Parfümerie und Feinseifenfabrik J. Messing, Posen" na firmę „J. & S. Stempniewicz, Fabryka perfum i mydeł toaletowych", Poznań.

PRENUMERATA wynosi: do końca 1946 r. zł 425.—, z przesyłką zł 450.—. Zeszyt pojedyńczy zł 50.—
CENA OGŁOSZEŃ: po tekście oraz na 2, 3 i 4 str. okładki zł 5.— od wiersza 1 mm szpalty redakcyjnej. KONTO czekowe w P. K. O. Nr I-3577.

WYDAWNICTWO URZĘDU PATENTOWEGO RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
Redakcja i Administracja: Urząd Patentowy Rz. P., Warszawa, ul. Lwowska 15. Tel. 8-52-78.

Drukarnia Państwowa Nr 1 w Warszawie, ul. Tamka 3, zam. nr 657.

PATENTY na wynalazki, rejestracje WZORÓW użytkowych i zdobniczych oraz ZNAKÓW towarowych załatwia w Polsce i zagranicą

INŻ. WACŁAW TYMOWSKI

RZECZNIK PATENTOWY

Łódź, Piotrkowska 26

Telefon 264-84

PATENTY

wzory użytkowe i zdobnicze

ZNAKI TOWAROWE

w kraju i zagranicą

Inż. W. Römer i Mgr. J. Schoeppingk

RZECZNICY PATENTOWI

Warszawa, Bracka 23 m. 25

godz. 13^{30} do 15^{30}

Inż. dypl. STEFAN MAKOWSKI

Rzecznik patentowy

WARSZAWA, Poznańska Nr 16

(Naprzeciw Ministerstwa Przemysłu)

Adres telegr.: MAKPATENT WARSZAWA

Konto czekowe: PKO Nr I-1648

R-k żyrowy: Nar. Bank Pol.-Warszawa

Jest do odstąpienia patent względnie licencja z patentu: Nr 32282 N. V. Balatum p. t. „Zasłona z papieru lub podobnego materiału"

Wiadomość:

Inż. Dypl. JANUSZ WYGANOWSKI

RZECZNIK PATENTOWY

Chorzów, Bytomska 50

WYNALAZKI, WZORY i ZNAKI TOWAROWE

w kraju i zagranicą

RZECZNIK PATENTOWY

Mgr ANDRZEJ AU

Poznań, ul. Szamotulska 34

Tel. 72-74